הר הבית היה כו'. הר המוריה שעליו הבית גבוה מן הדרום כדאי בנין בדרום להר שבדרום להר היה רוב תשמיש העזרה (ע) : ד) **לפ מן המזרח.** פחות מן הרוב ממזרח שתשמיש המזבח מועט מתשמיש הדרום ותשמיש הלפון פחות משל מזרח ומועט שבכולם במערב שאין תשמיש היכל כל כך ולבי מגמגם בלשון: **ב מפ לך מקוף לשמאל.** שולחנין לו וזה משיב שאני אצל ובסוף עונין השובר וכן שאני מעודה: ה) **ג לפניים** ממנו. מכותל חומת הר הבית: **סורג גבוה י' טפחים.** מקלעות עשים כגון לט"ס מרוגות זו על גב זו בחלבסון כעין שמסרגין את המטות: **י"ג משקופות.** על הסף שזכו לגודלה: לפנים ממנו. מן הסורג: **היו י' אמות.** עשר אמות רחבה מן הסורג לחיל מלפנים קחני גבוה כדקתני בסורג שמע מינה תורך ורוחב קל משיב ובגובה לף נתנו שיעור לתנן לקמן כל הכתלים שהיו שם גבוהים חוץ מכותל מזרחי שבו הכהן השורף את הפרה מכוון ורוחב פתחו של היכל בשעת הזאת הדם ואם לף היה נמוך כותל מזרחי זה של חיל לף היה ו) מלינו רואה מעל גבי פתח היכל כלמעלה ביומא (דף טז.): ושמיט עשרה מעלות היו שם: **ושלחה.** משך שלח ופעם אחר רבי שמיל עשר אמות גובה כותלו (ב) ומוסך על גובה הכותל הסורג: **חוץ מבל אולם.** שמיט עשרה מעלות שבין אולם ולמזבח שניהו לקמן ושלחה אמה: (על) כל הפתחים כו' חוץ מבל אולם. שרוחבו עשרים אמה ברוחב הבית וגובהו לרבעים אמה: **היו לה שקופות.** סיפין עשויין בצניע לשם הקבת הלבת ולפילו בשל אולם שאין בו לבת היו שקופות מוזות לעצמן לוים וסיפים כל לורך הלבת: חוץ מבל טלי. שאין לו בניין סף: **ג' לבניס מוקופות זו על גב זו.** לשאר מקוף אלי הפתח משקוף העליון ומקף אלי מזוזה מכאן ומקף אלי מזוזה מכאן ומקף לאחר מקוף מפתן התחתון ואלי מזוזה מקוקף מכאן ואלי מזוזה מקוקף מכאן: מוטעות. לף ידעתי לשונו: **שנעשה בהן נס.** משפרש ביומא (דף לח.): **מלויה.** קריל"ף מהכי: **ד' מן הכותל המזרחי.** של חיל שהיה נמוך בעשר אמות לרלות מעליו פתחו של היכל במסכת יומא (דף טז.): **ה עזרה נשים.** היא חומת העזרה החיצונה והמקום קרוי כן: **היו קנ"ב על קנ"ב.** והכל פנוי חלל גדולה חוץ שבבד מקלעותיהם של מרבעים כל אחת ואחת ואיני יודע אם מרובעות היו אבל יחזקאל היו מרבעים כל אחת ואחת של יחזקאל היו מרבעים חוץ ובאים רוחב ולסוף קנ"ב אמות היתה חומה והבדילה בין עזרת נשים לעזרת ישראל מלבד ט"ו מעלות העולות מחוכה לעזרת ישראל כמפורש: **ולא היו מקורות.** הלשכות הללו מלא כמין מערות הן: וכן הן עתידות להיות. (ג) של יחזקאל לעתיד לבא מערות גלא מקיף כדי לבשל במוכן את זבח העם שלמי התודה ואין מזיר ככתוב במשנה. ויוליאני מאלר הפיימים היא עזרת ישראל של אחלר החילוה היא עזרת נשים ומוחה גבוהה היתה שם בין שתי שערים אלים ומולמים כמו שכתוב הלא שאין מקורות ומומר אני מה לשון קטורות מקטרן תרגום קיטור. העמן של המבבלים עולה למעלה שאין על גביהן מקרה היא מרפסת המהלכת סביב כל אחלר החילוה ללשכות אל הרלפה במקרא מפורש ולימדנו קטורות שעל חותן מקלועי אחלר פוסקת חותה הרלפה כדי להעלות עשן למעלה: **היא היתה נאצל המלוערים.** שאם היו טובלין מיבף להכניס ידיהם לבהונות להזות עליהן מדם הלשם והשמן שכל הנכנס לעזרה טעון בילת מים ושלשה נתקדשה: **וחלקה היתה.** כל חומת העזרה החילוה פנויה מבולם ברלשונה ולבסוף הקיפוה בסיסטרא זיזין וגזוזטרלות נעלו בחומה ובנו עליה תקרה ומרפסת לעורך שמחת בית השואבה המפורש בסוכה שלא יתערבו שם אנשים ונשים: **מפוה.** מעזרת נשים לעזרת ישראל: **עומדים בזיר.** לויס בפנים

ז א שנים שערים היו לבית המוקד אחד פתוח לחיל ואחד פתוח לעזרה א"ר יהודה זה א]שהיה פתוח לעזרה פשפש קטן היה לו
ב שבו נכנסין לבלוש את העזרה: ח ג [ב]בית המוקד כיפה ובית גדול היה מוקף רבידין של אבן וזקני בית אב ישנים שם ומפתחות העזרה בידם ד ופרחי כהונה איש בסותו בארץ: ט ומקום היה שם אמה על אמה וטבלא של שיש וטבעת היתה קבועה בה ושלשלת [ב]שהמפתחות היו תלויות בה הגיע זמן הנעילה הגביה את הטבלא בטבעת ונטל את המפתחות מן השלשלת ונעל הכהן מבפנים ובן לוי ישן לו מבחוץ גמר מלנעול החזיר את המפתחות לשלשלת ואת הטבלא למקומה נתן בסותו עליה ישן לו [ג]ה אירע קרי באחד מהם יוצא והולך לו במסיבה ההולכת תחת הבירה והנרות דולקים מכאן ומכאן עד שהוא מגיע לבית הטבילה ר"א בן יעקב אומר במסיבה ההולכת תחת החיל יוצא והולך לו בטדי:

הדרן עלך בשלשה מקומות

הר ו הבית היה ה' מאות אמה על ה' מאות אמה ז רובו מן הדרום שני לו מן המזרח שלישי לו מן הצפון מיעוטו מן המערב מקום שהיה רוב מדתו שם היה רוב תשמישו: ב ח כל הנכנסין להר הבית נכנסין דרך ימין ומקיפין ויוצאין דרך שמאל חוץ ממי שאירעו דבר שהוא מקיף לשמאל מה לך מקיף לשמאל שאני אבל השובן בבית הזה ינחמך שאני מנודה השובן בבית הזה יתן [ג]בלבך ויקרבוך דברי ר"מ א"ל רבי יוסי עשיתן כאילו עברו עליו את הדין אלא השובן בבית הזה יתן בלבך ותשמע לדברי חבריך ויקרבוך:

לפנים

ו כבר נתבאר שבית המוקד הוא בית גדול בשיעורו והיו בתרבע זויות של תרבע ללו הכתים כדמות בתי השינה שיש בטירות המלכים שהוא בית קטן בתוך בית גדול. והוא מה שאמר בקיטונית הספוחה לטרקלין. וכבר ביארנו פעמים טרקלין שהוא בית המלכות וקיטון מקום בית השינה שיושבים בו בזמן הקיץ תרגום קיץ קייטא ולפי שהיו ללו תרבע שבתות לשכות שתים מהם וחם מלד העזרה קדם ושתים חול עשו בקרקעיתם ממעל שבכות להבדיל קרקע השתים של קדם מקרקע שתים של חול. ופשפש הוא דבר קטן מפסיק מנוקד נקיים קטנים לפעמים עושים לחומו מקנים ונקרא מבעפ בלשון ערב אלל השמון ולפעמים עושין מעיים ונקרלים אלליהו שבכות ולפעמים עושים בדים על לחומו הלורה מלזה דבר שיהיה והוא נקרא פשפש ולפיכך אין לנו לריכין לבאר אם זה פעם אחרת להבא וכבר הקדמנו לחומו בשלישי מתמיד. ומה שאמר לשכת הטלאים. היתה במקלוע לפוצים מערבית ונתן לחומו בכלן מערבית לדומית ותילולו קוסיא זו בגמלות (יומא יז.) ולמרו לקלי בלפון ומחזיא בדרום דקלי בדרום ומחזיא בלפון ומסתברא למערבית דרומית הוה קיימא וענין זה הוא שהיתה נתונה בבית המוקד עלמו מערבית לדומית וכמו שזכר כאן וכמשמעין מקומה לנגד העזרה תבא מן העזרה לפוצים מערבית כמו שזכר בתמיד (ג.) כשנתן לחומה בלשכה זו והוא בעזרה והוליל והדבר כן אי אתה לשכת עושים לחם הפנים. שהיו רגילים לעשות הטלאים כמין תמיד כמו שזכר שם דרומית מזרחית מבית המוקד כמו שזכר כאן ולפי ידעתי שאין מביאים זה [ג]בגמרא אלא מרליתו בלורה וזו היא לורת מקום בית המוקד בעזרה ולורת התרבע ליבות שבו והסתבל בלורה ומה שכתוב בה ויתבאר לך כל מה שכתוב כאן וזו היא הלורה (א) ומבואר הוא שהלשכה הנקראת בתמיד לשכת החותמות היא שבנוי בה בני משמרתי אבני מזבח. והלשכה שיש בה מדורות האש שהיו מבחמים מי שהבל כמו שנתבאר בתמיד היא נקראת בשלישי מתמיד. והוא שאמר כאן שלייה שבהן יורדין לבית הטבילה ולא זה: ז כבר זכרנו בתחילת תמיד שבבית המוקד היו נכנסים לחפץ העזרה כל יום והיו נכנסין על פתח קטן וכבר ביארנו בלורה זו שהקדמנו השני פתחים לחד בדרומו לנד לפון העזרה והל' בלפונו לנד לחיל כמו שהוא מבואר בלורה: ח לפי הנראה ממשנה זו שהיו לריכים מפתחות לסגור הלשכות והיו מעטרי לשכות הפקר דומים בני הפקר למעטרים הנקראים בלשון ערבי לקפ"ל בלו"ג ובלע"ז קלדיני"ם דטורל"ו שעושים לותם בלשונו ולינם נסגרים בלל במפתחותיהם שבהם נפתחים. וכבר זכרנו פי' הלכה זו בתחילת תמיד: **ט** ר"ל בן יעקב לומר. שלשון מוזר טבול יום זה לבית המוקד בלל יוצא לחר בית הפי לפי שטדי הוא השער הלפוני מבער חר הבית כמו שזכרנו כבר בפרק זה.

הר הבית וכו'. לומרו שהעזרה לף היתה בתמבע חר הבית בלל היה הרוחק שים בין חומת חר הבית ובין חומת העזרה לנד דרום יותר מן הרוחק שים ביניהן מבד המזרח והרוחק ממזרח יותר מן המערבי והנני מלייר עבשיו זה ומלייר החיל והסורג ועזרת הנשים הנזכרת בכאן בפרק זה כדי שתהא לורה אחד ולא נלטרך להרבות חון היא לורת זה (ב). **ב** פירוש ג] זה כגון מי שנכנס על שער שושן הבירה אינו הולך לנד שער חולדה בלא לנד שער טדי וכן תקיש לכל הנכנס על שער מהשערים. ועניו כאילו עברו עליו את הדין. שעברו חק ועניטה אין חושבין לדיטה בלא פוסקין עליו שחטא בלא נדוי ובדברי רבי יוסי אמת: כשמאל. כשנכנס להר הבית פונה דרך שמאל ומשאילין [אותו] למה מקיף לשמאל והוא אומר שאני אבל: **עשיתן כאילו עברו עליו את הדין.** כאשר אתה אומר שיתן בלבם לקרבו משמע דשלא כדין רחקוהו ומתפללין שיהפוך את לבם לקרבו ואינו כן כי בדין נדוהו והקרוב תלוי בו שיכניע את לבו לשמוע לדברי חבירו ויקרבוהו ועל זה ראוי להתפלל:

הדרן עלך בשלשה מקומות

עין משפט נר מצוה

י א מיי' פ"ח מהלכות בית הבחירה הל"ו ט:
יא ב מיי' פ"ו מהלכות תמידין ומוספין הל"ח:
יב ג מיי' פ"ח מהל' בית הבחירה הל"ו ח:
יג ד מיי' שם הל"ו י:
יד ה מיי' שם פ"ח הלכה יח:
א ו מיי' שם הלכה ח:
ב ז מיי' שם הלכה י:
ג ח מיי' שם פרק ז הלכה ג:

שיטה מקובצת

א] זה שהוא תיבת שהיה נמחק: **ב]** ושלשלת המפתחות היתה קבוע בה: **ג]** פי' כשנכנס משער שושן הבירה:

פי' הרא"ש

הפנים דכי מני נמי דרך שמאל הויא לחם הפנים שהוא רביעית לה במקצוע דרומית מערבית כיון דלשכת הטלאים במערבית צפונית ופריך התם והאמר מר כל פינות שאשה פונה לא יהא אלא דרך ימין ומשני ה"מ בעבודה אבל הכא חושבנא בעלמא הוא. והא דלא פריך התם דהכא תנן במזרחית צפונית בה גנוז בית חשמונאי [אבני המזבח] צפונית מערבית בה יורדין לבית הטבילה והתם קרי להו לשכת החותמות ולשכת בית המוקד וי"ל דהתם קרי להו בשם עיקר תשמישן והכא קאמר דגם אלו דברים עשו להם ותימה אמאי לא משני בלחם הפנים אקצויי מקציא מאן דאתי מדרום לצפון מתחזיא ליה מזרחית צפונית ומאן דאתי מצפון לדרום מתחזיא ליה דרומית מזרחית וי"ל דלשכת בית המוקד היה בה תשמיש רב והיתה גדולה אבל לשכת לחם הפנים היה בה תשמיש מעט ולא היתה גדולה ולא שייך בה למימר אקצויי מקציא: **ד פשפש.** (בין) שער קטן עומד תוך שער גדול: **לבלוש את העזרה.** לחפש אם חסר כלום כדתנן בפ"ק דתמיד (דף כו.): **ח ריבדין של אבן.** בפ"ק דתמיד [שם] [ריבדין מאי ניהו] גזרתא דאצטוותא דסלקא לאצטוותא פי' מעלות היו בחומה מאבני גזית שהיו עולים [על ידם] לאיצטוות רחבות מתוקנות לישן שם: **ומפתחות העזרה בידם.** ברשותן כמפרש ואזיל: **ט ומקום היה שם אמה על אמה ובבלא של שיש.** כל הבית היה מרוצף באבני שיש מחוברות בסיד ובנין אבל טבלא זו שהיא אמה על אמה לא היתה מחוברת והיה תחתיה חלל וטבעת היתה בה קבועה מלמעלה להגביה את הטבלא כדי ליטול את המפתח ולמטה כלפי הקרקע היתה בה ובאותה שלשלת הי' מחבר כל המפתחות: **הגביה הטבלא בטבעת.** כלומר עם הטבעת הקבועה בה: **ובן לוי ישן לו מבחוץ.** מחזיק לשער בהר הבית: **בסיבה.** בנין תחת הקרקע: **תחת הבירה.** בריש יומא [דף ב.] ופרק טבול יום [דף קד:] רבי יוחנן וריש לקיש חד אמר מקום בהר הבית ובירה שמו וח"א כל הבית קרוי בירה: **תחת החיל.** סמוך לשער הטדי שבצפון ובערוך פי' יוצא והולך בטדי ל) בהר הבית שנקרא טדי:

מסורת הש"ס

ל) תמיד כה.; ג) [תמיד כה:]; ג) [ל"ל בלבם וכ"ל במשנה שבמשניות], ד) ל"ל לו, ה) שיך לדף שאחר זה, ו) ל"ל מלי, ז) ל"ל מהרה וכ"ה בדפוס נאפולי,

הגהות הב"ח

(ע) בפ' הר"ש ד"ה הר הבית וכו' העזרה עם"ד ואמ"כ מ"ה [שני לו] מן המנחה: (ב) ד"ה וי"ב מעלות וכו' ומוסך. נ"ב הלי דקתמר עשרה תמוה: (ג) ד"ה וכן הן עתידות להיות כמו שנ:

פי' הרא"ש (המשך)

פרק שני

א הר הבית היה ת"ק אמה על ת"ק אמה. נקרא הר על שם נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים והיתה היקף הר הבית ת"ק אמה על ת"ק אמה מרובע ובו היו החיל ועזרת נשים והעזרה וההיכל ורמז לת"ק [שמות כז] אורך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים שאין ת"ל בחמשים מלמד שבחצר המשכן א' מחלק חמשים שבהר הבית כיצד חלוק ת"ק על ת"ק והרצועות נ' על נ' יהיו ק' רצועות של נ' על נ' הרי חצר המשכן א' מחמשים מהר הבית: ורובו מן הדרום. רוב בנין הלשכות היו בדרומו של ת"ק על ת"ק והיינו דכתיב ביחזקאל [מ'] ויניחני אל הר גבוה מאד ועליו כמבנה עיר מנגב שהיה מבונה הבנין עליו מנגב כההיא דרש"י ג] פ"ק דסוטה וחברון שבע שנים נבנתה הא דכתיב [תהלים מח] ירכתי צפון קריית מלך רב לפי שמקום שחיטת קדשי קדשים בצפון: **שני לו מן המזרח.** כמו שני למלך שהוא שפל ממנו וכך לא היתה המזרח מבונה כמו הדרום וכן הצפון שפל מן המזרח והמערב מן הצפון: **שם היה רוב תשמישו.** כי בחדרים והלשכות היו משתמשים: **ב כל הנכנסין להר הבית נכנסין דרך ימין.** כשהוא נכנס להר הבית אם יש לו עסק בהר הבית ואותו מקום שצריך לילך שם אם הוא פונה לשמאלו הוא קרוב לאותו מקום אין רשות לפנות לשמאלו כדי להתקרב לאותו מקום אלא צריך לפנות דרך ימין ולהקיף עד שיגיע לאותו מקום ואז יוצא דרך שמאל לכניסתו אבל כל הילוכו רק ימין אף ביציאתו וכניסתו במלאכת המשכן יליף לה מקרא משלשה פונים מזרחה [מ"א ז'] שאין ת"ל פונים ד' פעמים אלא כל פינות שאתה פונה בעזרה ובהר הבית פונים לימין [יומא יז:] לראש המזבח פונים לימין: **שהוא מקיף לשמאל.** עשיתן כאילו עברו עליו את הדין. שעברו חק ועניטה אין חושבין לדיטה בלא פוסקין עליו שחטא בלא נדוי ובדברי רבי יוסי אמת: כשמאל.